

ТЕОРЕТИЧЕСКАЯ МЕДИЦИНА

ДИНАМІКА ЗМІН ДОВЖИНИ МЕНІСКІВ ЩУРІВ В НОРМІ ТА ПІСЛЯ ВНУТРІШНЬОПЛІДНОГО ВВЕДЕННЯ АНТИГЕНІВ

Абросімов Ю.Ю.

Науковий керівник: проф. М.А. Волошин

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Протягом останнього часу захворювання опорно-рухового апарату є актуальним питанням медицини. Серед них особливу позицію займає недиференційована дисплазія сполучної тканини (НДСТ), яка може бути змодельована шляхом внутрішньоплідної антигенної стимуляції. При НДСТ формування хрящової тканини змінюється. Реактивність меніска колінного суглобу при НДСТ не вивчено. Мета дослідження: Вивчити динаміку змін довжини менісків в нормі та після внутрішньоплідного введення антигенів. Матеріали і методи. I група – 36 інтактних щурів. II група – 36 експериментальних щурів, яким на 18 добу внутрішньоутробного періоду було введено кризьматочно, кризьоболонково, внутрішньоплідно анатоксин стафілококовий очищений рідкий (10-14 ОЗ у 1 мл, розведений у 10 разів, 0,05 мл) за методом М.А. Волошина (1981). Дослідження проводили на 14-ту, 21-шу, 30-ту, 45-ту, 60-ту та 90-ту добу після народження. Проводили вимірювання у міліметрах за допомогою штангенциркуля. Довжиною меніска вважали передньозадній розмір як відстань між найбільш виступаючими вперед та назад точками тіла меніска. Дані оброблені методами варіаційної статистики. Отримані результати. Меніски на 14 добу мають С-подібну форму, довжина тіла медіального меніска є більшою, а ширина тіла – меншою у порівнянні з латеральним. Протягом перших трьох тижнів постнатального довжина як медіального, так і латерального меніска є меншою у антигенпремійованих щурів, порівняно з інтактною групою. На 30-ту добу спостерігається прискорене збільшення довжини обох менісків у експериментальних тварин, а також його переважання відносно аналогічного показника у нормі ($2,49 \pm 0,12$ мм та $2,39 \pm 0,09$ мм для медіального меніска, $2,3 \pm 0,13$ мм та $2,15 \pm 0,09$ мм для латерального меніска, відповідно). Надалі ця різниця нівелювалася, і протягом усіх термінів спостереження відмічалась попередня тенденція до зменшення довжини у порівнянні з нормою. Найбільші та достовірні зміни відбувалися у лінійних розмірах на 90-ту добу. У порівнянні з інтактною групою спостерігалось зменшення довжини медіального ($2,75 \pm 0,07$ мм і $3,06 \pm 0,11$ мм) та латерального ($2,45 \pm 0,05$ мм і $2,85 \pm 0,12$ мм, відповідно) меніска. Таким чином, виявлено, що після пренатального внутрішньоплідного введення стафілококового анатоксину у якості антигену відбувається зміна динаміки морфогенезу менісків, що проявляється зменшенням його лінійних розмірів у порівнянні з нормою, особливо на 90-ту добу життя.

СТЕПЕНЬ РАСПРОСТРАНЁННОСТИ ТОКСОКАРОЗА В ЗАПОРОЖСКОЙ ОБЛАСТИ

Абдуллаева Аида Алимовсум кызы

Научный руководитель: доц. Стеблюк М.В.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра медицинской биологии, паразитологии и генетики

Токсокары - крупные черви длиной 4-18 см локализуются в тонком кишечнике собак. Интенсивность заражения у собак может быть очень высокой, особенно у молодых животных. Средняя продолжительность жизни половозрелых особей составляет 4 месяца, максимальная - 6 месяцев. Самка паразита за сутки откладывает более 200 тыс. яиц. В 1 г фекалий может содержаться 10000-15000 яиц, так что в почву попадают миллионы яиц, обуславливая тем самым высокий риск заражения токсокарозом. Цель исследования: установить степень распространённости токсокарозом в Запорожской области. Материалы и методы: материалом явились данные исследования почвы на наличие возбудителей гельминтозов, которые проводились методом Н.А. Романенко. Полученные результаты: Пробы брались из 7 мест, которые отличались по степени зараженности. Среди всех положительных находок возбудителей гельминтозов в почве, а это яйца аскарид, власоглава, токсокар, крысиного цепня, тениид, доминируют возбудители токсокароза - 73,1%. При этом, 40,8% яиц токсокар содержали